

Arzu
ƏSƏD

Bu - mənim ruhumun son duracağı

Elə ayrıldı ki, ömrün yolları,
Elə bil heç zaman bir olmamışqı.
Mən indi nəynəyim bu xəyalları,
Hamısı sən dolu, sənə bulaşıq.

Nəyə toxunuram sən canlanırsan,
Hara boylanıram gözüm sən görür,
Açıb cəhənnəmin qapılarını
Şeytan hər tərəfə səni püskürür.

Dünya sən qarışıq, dünya sən dolu,
Qanadır qəlbimi sözlər, əşyalar,
Canıma sancılır, gözümə dolur,
Hər yerdə ruhunun qırıqları var.

Nə qədər dolaşdıq bu küçələri
Həyatı, sevinci bölüşmək üçün.
Allahın altında Yer in hər yeri
Bizə bəhanəydi görüşmək üçün.

Hərdən toxunurduq bir-birimizə,
Sınıb tökülürdük o küçələrə.
Sanki ömrümüzü səpələyirdik
O xoşbəxt anların bitdiyi yerə.

İndi bu yerlərdən keçə bilmirəm,
Dururam ürəyim qan içində mən.
Məni xatirələr kəsir içimdən,
Sən heç keçmirsənmi bu küçələrdən?

Belə birdən getmə!
Guya bir başqasında
səadət aşıb-daşırmış kimi,
mən də bir heçmişəm kimi,
belə birdən getmə.
Xatirələrin canımda soyumadan.
Gedəcəksənsə,
ömür kimi, can kimi
elə getməlisənsə,
öyrət məni ayrılıqlara,
öyrət məni sənsizliyə
sonra get!
Ömrümün ən gözəlini sənə verdim,
yıxma məni,
nə bilirsən yaşanacaqların
yaşanmışlardan daha gözəl olacağını?
Hələ sev, hələ sev məni
bir az da xatirələrin gücünə.
Öyrət məni ayrılıqlara,
öyrət məni ölümə,
sonra get!

Hələ də yandırır, yaxır qəlbimi
O məhzun, o titrək yalvarışların.
Ölən sevgimizə abidə kimi
Sənin son duruşun, son baxışların.

Bu - mənim ruhumun son duracağı,
Bu - mənim ömrümün qurtaracağı,
Bir anın zamanı durduracağı -
Sənin son duruşun, son baxışların.

Bir son təsəllinin yanıb-sönməsi,
Gah mələk, gah şeytan gülümsəməsi,
Bir ülvə xəyanət mücəssəməsi -
Sənin son duruşun, son baxışların.

Səngimir, soyumur, azalmır, itmir,
Ya bu ömür bitir, bu ağır bitmir,
Gözlərim önündən getmir ki getmir
Sənin son duruşun, son baxışların.

Niyə çəkib getmir, nəyi gözləyir,
Nə mənə daşıyır, nə sirr gizləyir?
Bu yəqin, ölümdür məni izləyir -
Sənin son duruşun, son baxışların.

Yenə yox deyirdin telefonda sən,
Yenə sözlərində təkəbbür, vüqar.

Amma hiss etdim ki, xatirələrdən
Sənin də səsinə titrəmələr var.

Ayrılıq səni də titrədir, duyduam,
Ayrılıq səni də göynədir, bildim.
Yenə ürəyimin səsinə uydum,
Yenə xəyallarda öldüm-dirildim.

Oxşadım, qoxladım səndən gizlicə
Sənin telefonda səsinə öpdüm.
Tutdum nəfəsimi, səsin gəlincə
Qəlbimin yaralı yerinə səpdim.

Sən çox danışırıdın, sən çox deyirdin
O dönük taledən, acı qədərdən.
Sən unut deyirdin, sən yox deyirdin,
Amma xoşbəxt idim, xoşbəxt idim mən.

Bayırda qar yağır, bağlanır yollar,
Bir isti, bir ümid keçir içimdən.
Elə istəyirəm möcüzə ola -
Elə istəyirəm getməyəsən sən.

Nola bu qar yağa sonsuza qədər,
Bu dünya bu qarın altında qala.
Elə istəyirəm dünya dağıla -
Elə istəyirəm getməyəsən sən.

Bayırda qar kəsir, yollar açacaq,
Güldüm bu möcüzə istəyimə mən.
Bildim ki, bu dünya dağılmayacaq,
Bildim, getməlisən, gedəcəksən sən.

Mənsiz axı kimsən, axı nəsən sən,
Cansız bir görüntü, ruhsuz bir bədən.
O yaralı qəlblə, o ürəklə sən
Bir də bir kimsəni sevməyəcəksən.
Mənə də, sənə də yazıqdır, getmə,
Qurduğum dünyanı tarimar etmə!
Yaxşı-pis, nələrdən keçdik birlikdə,
Çəkib gedilməz ki, hər çətinlikdə.
Getmə, ömrüm gedər, varlığım bitər,
Getmə, xatirələr məni öldürər!
Sən məni öldürmə ölümədən qabaq,
Sənsiz axı həyat yaşanmayacaq.
Getmə, biri candan getmə deyirsən,
Sən belə getmirsən, candan gedirsən.
Bir ömür dərdi var getdiyin anın.
Əlimdə deyil ki, hökmü zamanın,
Mən sənə sabahı göstərə bilim,
Getmə, yollarına qurban kəsilib!
Getmə, cəhənnəmdir sevgisiz ömür,
O elə uzaqdan parlaq görünür.
Getmə, olmayacaq sonsuza əvəz
Qızıldan da olsa girdiyin qəfəs.
O həyat zəhərdir, elə bal dadır,
Getmə, görmürsənmi tale aldadır?!

Unut, sən də unut o vəfasız,
İlk dəfə yandığın yerindən unut,
Unut, gözlərindən unut.

Qalmasın canında bir nəvazişi,
Qəlbinin kökündən, dərinədən unut.
Ruhunu sarsıdan iniltisindən,
Titrəmələrindən unut.

Sıyrır ürəyindən xatirələri,
Yer-yer, zaman-zaman biri qalmasın.
Unut, elə unut, yadında ondan
Bir söz, bir baxış da diri qalmasın.

Unut, daha unut o vəfasız,
Unut, ən sevdini yerindən unut,
Unut, gözlərindən unut.

Bu da son təsəlli, bu da son ümid,
Elə bu dünyada sən varsan, bəsdir.
Nolsun bir deyil, birgə deyilik,
Hərdən o günləri anarsan, bəsdir.

Hərdən qəfil əsən xatirələrdən
Üşənsən, ürpərsən, için titrəsə,

Qurusa, səyrisə dilin-dodağın,
Ürəyin, ürəyin adımı desə,

Hərdən qanın donsa damarlarında,
Bir gizilti keçsə sinirlərindən,
Kədər in, qüssənin ağırlığından
Tərpənə bilməsən durduğun yerdən.

Yadına salarsan o uğursuz gün,
Bir ömrü kökündən titrətdiyini,
Məni bir yalançı səadət üçün
Tələsik, namərdcə tərək etdiyini.

Darılıb, sıxılıb, yaxanı açıb,
Durub baş götürüb getmək istəsən,
Ağrının, kədər in əlindən qaçıb
Dünyadan yox olub itmək istəsən.

Gələrsən, sakitcə qapımı döyüb
Girərsən, səssizcə gülərsən, bəsdir.
Başını dizimin üstünə qoyub
Ağrısız, xoşbəxtcə ölərsən, bəsdir.

Elə yaxınsan ki, xatirələrdə
Elə bil canlısan, elə bil varsan.
Sən ordan-zamanın durduğu yerdən
Elə bil boylanıb indi çıxarsan.

Sanki canımdasan, sanki indicə
Təşəvvürlərimdəki şəffaf səhrədən
Sıyrılar o otaq, o ay, o gecə,
Sən də otağın pəncərəsindən

Titrək əllərinlə sarıb çiynimi,
Çırpınır, ruh kimi, şəfəq yayırsan
Və məni əbədi sevcəyini
Durub göy üzünə pıçıldayırsan.

Durub dönüşünü gözləyəcəyəm
Həmin o dalanda, həmin o tində.
Bəlkə, illər keçər, bəlkə, bir ömür,
Gələr, sonu çatır bu həsrətin də.

Durub gözləyəcəm yağışda, qarda,
Durub gözləyəcəm qışda, baharda,
Bir ömür keçəcək bir intizarda,
Bir ömür bitəcək aldanişlarda.

Hərdən gizli-gizli ağlayacağam
Duymadan bir kimsə, görmədən heç kim,
Bir can bahasına saxlayacağam
Bir heç in uğruna atdığı in eşqi.

Qəlbimdən gümanlar, ömrümdən illər,
Yanımdan insanlar gəlib keçəcək,
Öncə baxıb-baxıb heyretlənənlər
Sonra bu halıma adət edəcək.

Hər gəlməyişindən bir az qırılıb,
Bir az sönüb, solub azalacağam.
Get-gedə ağrını səadət bilib
Bu yox oluşumdan həzz alacağam

Bu, yəqin ölümdü gəldi gizlicə,
Gəldi bu libasda, gəldi bu adda.
Baxdı gözlərimdə sevgini seçə,
Qondu damağımda ləzzəti dada.
Sonra ürəyimdən sevinci ala,
Yerinə bir girov dərd qoya qala.

Mən elə bu dərdlə ölərəm yəqin,
Üstündən nə qədər zaman keçsə də.
Bərkiyər, canımda qalar həsrətin,
Qəlbimdən nə qədər güman keçsə də.

Ya infakta dönər, ya şişə dönər,
Bir gün bir yerimdən vurur qanayar,
Görər qurbanını ölüm mələyi,
Uzaqdan bu dərdədən məni tanıyar...

Mən elə bu dərdlə ölərəm yəqin,
Sıxılıb-sıxılıb üzüntülərdən.

Kimsə bilməyəcək sirrini sənin,
Kimsə bilməyəcək sən öldürübsən.

Gəl çıxar canımdan bu ləzzətləri,
Səndən haram qalsın istəmərdim mən.
Sənsiz can yerinə, bədən yerinə
Təkcə yaram qalsın istəmərdim mən.

İllərlə qəlbimə həyan sandığım,
Sən demə, ən böyük düşmənimmişsən.
İllərlə qəlbimə bıçaq vurmağa
Bir fürsət anını gözləyirmişsən.

O aylı, ulduzlu, dənizli eşqlə
Bu dərsi mən özüm sənə vermişəm.
Sən demə, illərlə bu gizli eşqlə
Mən sənə xəyanət öyrədirmişəm.

Daha nə fərqi var kim kimi atdı,
İndi ikimiz də atılmışlarıq.
Birimiz sevincdən, birimiz dərdədən,
Hərəmiz bir yeni sevda başlarıq.

Sənin görsənişli bir sevgin olar,
Aşib yayılırsan saxta sevincdən.
Amma gündən-günə qəlb in sıxılar,
Yanımda başqası, ürəyində mən.

Hərə bir yol seçər ayrılıqlara,
Hərə bir don biçər iztibrallara.
Beləcə bir ömür yaşanar gedər,
Bu rəngli dünyada sən ağ, mən qara.

Mən elə xoşbəxtəm bu dərdlə inan,
Sən elə bədbəxtsən o sevincinlə.
Hələ xumarından ayılmamısan,
Get də zaman keçsin, qəlbini dinlə!

Yuxular qəlbimin sahillərindən
Hər gecə qovduğum xatirələri
Alır dalğa-dalğa qaytarır geri
Və belə hər səhər sanki yenidən,

Yenidən başlayır o ayrılıqlar,
Yenidən başlayır o dərd, o ələm,
Yuxular qoymur ki, sakit yaşayam,
Yuxular qoymur ki, əzabsız öləm.

Ömür səndən sənə yaşanır ancaq,
Qalanı özünü aldatmalarda,
İşə getmələrdə, evə qayıtmalarda,
Gün keçirmələrdə, baş qatmalarda,
Yenə, yenə sənə can atmalarda
Ömür səndən sənə yaşanır ancaq.

Bu ürək buraxmır, buraxmır səni,
Ha dartır insanlar, ha dartır zaman,
Dartınır, qanayır, buraxmır səni,
Dost-tanış qınayır, buraxmır səni.
Sən də istəyirsən çıxıb gedəsən
Bu sərsəm ürəkdən, dəli ürəkdən,
Çırpınır, ağlayır, buraxmır səni,
Yalvarır, saxlayır, buraxmır səni.
Yapışib çarəsiz xatirələrdən
Dirənir, gücənir, buraxmır səni,
Buraxmır heç səni, buraxmır səni
Bu ürək buraxmır, buraxmır səni.

Canıma dərd düşür, səhər açılır
Onun yoxluğuna açılır səhər.
Yenə yaxşıydı ki, sərxoş gecələr
Alıb aparırdı qəlbimi yuxu,
Röyalar, xəyallar qarışığında
Hiss olunmurdu onun yoxluğu.

Canıma dərd düşür, səhər açılır,
Elə bil açılan yaradır səhər
Bir də açılacaq neçə səhərlər.